

meget lidt lærerig for den største Del af Mandstabet, idet det egentlig kun er Maskinisterne og Fyrbøveren som faae nogen Øvelse derved. Derfor er det rigtigere, at Mandstabet først er ude 3 Maaneder paa et Skib, der har fuldstændig Seilskraft, og at man saa derefter, naar det Sømandsmæssige er naaet, sender det en kort Tid ombord paa et Pantjereskib. Med Hensyn til Søminevæsenet er det foreslaaet, at det samlede Søminevæsen kommer til at ligge under Flaaden, saaledes som det allerede stet er ved administrativ Foranstaltning i saa stor Udstrækning, som det er muligt. De Motiver, som have lebet til at foreslaa det henlagt under Marinen, ere fremsatte i det Forslag til Lov om Hærens Ordning, som har været forelagt i Samlingen 1875, og jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil. Jeg skal blot med Hensyn til Søminevæsenet nævne, at det jo er et Vaaben, der fordrer en meget kyndig Betjening, og at derfor Uddannelsen af en Del af Mandstabet maa være af ikke saa lidt længere Varighed, end det behøves for de fleste Andres Bedkommende af det Mandstabs, som indkaldes. Derfor skal for en Del af dette Mandstabs Bedkommende Uddannelses tiden være nogenlunde den samme som den, de nu have ved dertil svarende Afdelinger af Hæren, og man har da troet, at den kunde sættes til en samlet Uddannelsesfestid af ialt 18 Maaneder. Der er dernæst ogsaa foreslaaet en Forandring af noget større Betydning, idet der her i Lovudkastet er opført et særligt Maskinkorps for Flaaden. Hidtil har dette ikke været Tilfælde. Maskinisterne ombord i Flaaden ere blevene henregnede til Værkets Søandværkerkorps. Man anser imidlertid ikke dette for at være heldigt. Flaadens Maskinister bør være et særligt Korps, samt ogsaa faae et lidt mere militært Tilnit end Værkets Søandværkerkorps. — En anden betydeligere Forandring er den, at man ikke har anset det for rigtigt at bibeholde et fælles Lægekorps. Erfaringen har vist, at det meget sjældent finder Sted, at de samme Personer vegevis gjøre Tjeneste som Læger for Hæren og Søværnet. Tjenesten er jo meget forskjellig, og man har derfor, som sagt, anset det for rigtigt, at der finder en Udfilning Sted. Dog har man bibeholdt en fælles Epidi, idet der nu som tidligere bør være en fælles Stabslæge eller, som han i Lovforslaget om Hærens Ordning er kaldet, Generallæge.

Jeg skal omtale i Korthed, hvor stor den Forøgelse af Personellet er, som er foreslaaet. Af Officerer er der foreslaaet yderligere endnu 6 Kapitainer og høiere stillede Officerer og 25 Premierlieutenanter. Det ses altsaa, at det især er Antallet af Premierlieutenanter, der er foreslaaet forhøjet. Det vil selvfølgelig være uheldigt for Fremfelsesforholdene, men man anser det for at være nødvendigt, idet det er Lieutenanter,

hvortil der i Virkeligheden mest trænges. Blandt de 6 høiere Officerer er der en Admiral. Det er nemlig Chefen for Orlogsværftet, som ligesom i et tidligere Lovforslag er foreslaaet at skulle være Admiral. Hans Stilling er af saa stor Betydning, at der ingen Tvivl kan være om, at det i og for sig vil være rettest, at han er Admiral. Den Indvending, som blev gjort herimod tidligere, var, at det vilde være hensigtsmæssigt blot at kommandere en Kommandør dertil, da man i saa Tilfælde havde let ved at blive af med ham, hvis han skulde vise sig mindre egnet til denne Post. Men den Indvending kan jo gøres i ethvert Tilfælde. Jeg ser ikke, hvorfor man, naar Stillingen i og for sig nærmest kræver en overordnet Officer, og det en saa overordnet Officer som en Admiral, af den Grund, jeg nævnte, skulde lade være at gjøre det. Det samme kunde ligeledes siges om den anden Admiral, han kunde ogsaa vise sig at være mindre vel skikket, og det samme kunde man s. Ex. sige om Chefen for Ingenieurkorpsen, at han ikke burde være General, men at det var nok, naar man tog en Oberst og kommanderede ham dertil; hvis han saa viste sig ikke at være skikket til det, saa kunde man jo sætte ham tilbage igjen. Det forekommer mig, som sagt, at der er al Grund til i dette Tilfælde ligesom i alle andre kun at se paa, hvad Stillingen i og for sig kræver. Det forekommer mig ogsaa at være uheldigt, at en Mand i en saa overordnet Stilling som Chefen for Orlogsværftet er saa løst ansat i denne Stilling, at han uden videre kan føres tilbage til Kommandørklassen ved en ministeriel Bestemmelse eller i hvert Fald ved kongelig Anordning. Ansættelse af en Admiral i denne Stilling vilde bidrage til at give Chefen for Orlogsværftet den Uafhængighed, han bør have i en saadan Stilling. Af Underofficerer er der foreslaaet en Forøgelse af ialt 88, naar jeg regner de 13 Underofficerer med, som af en Felttagelse ikke ere opførte. Antallet af Maskinmestre er forøget med 4 og af Undermaskinmestre ligeledes med 4, Maskinasstenterne med 30 og af Fyrbøderne, hvis Antal nu er 40, er der foreslaaet en Forøgelse af 80, altsaa i og for sig en meget betydelig Forøgelse; men med Hensyn til disse Forøgelser af Maskinasstenter og Fyrbødere maa det dog bemærkes, at det ikke har nogen særdeles pekuniær Betydning, idet det er forudsat, at disse Folk, naar de ikke ere udkommanderede, arbeide paa Værftet, hvilket altsaa vil bevirke, at de ville træde i Stedet for private Arbeidere. Dette vil saaledes ikke forarsage nogen egentlig Merudgift. Jeg nævnte før, at Uddannelsen af Lægsbrullemandskabet var foreslaaet at skulle være omtrent den samme Tid som hidtil. En enkelt Undtagelse finder dog Sted herfra, nemlig med Hensyn til de saakaldte Reserveoverkonstabler, o: Reserveunderofficerer ved Søartilleriet; de faae for Tiden ikke